

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-04-01

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 2 1

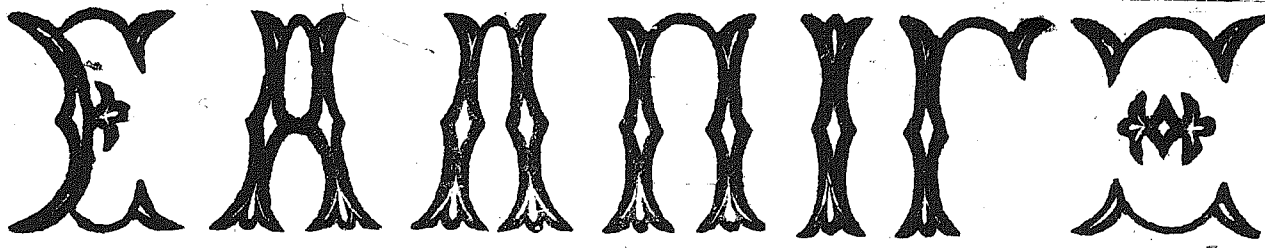
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10420>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα
'Εν τῇ πόλει τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.
'Εν τοῖς χωρίοις » 6.
'Εν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπὴν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΙΔΟΜΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Σταύρος Κ. Κακού-
τας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 20 καὶ 22
καταστήματι τοῦ πλησίον τοῦ
μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς
«Βικτωρία», κατασκευάζει παν-
τὸς εἶδους καὶ καλλίστης ποιό-
τητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁ-
ποῖαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ
λιδρικῶς. Οἱ βουλόμενοι θὰ μεί-
νωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς
πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς
τὰς τιμὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν
ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμησῶ 1 Ἀπριλ. 89.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ
τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρ-
μακείου του ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ
τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυριδίου ἐν
τῇ καὶ ἰδίᾳ κατοικίᾳ πρὸς εὐκολίαν
τῶν καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβανόν-
των ἀνάγκη· εὐτρεπίσας δὲ καὶ πλου-
τίσας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων
καὶ διαφόρων ἀποθέτων, ἐφωδιάσθη
ἐτχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου
(μορουνολάδου) προσφάτου, ἐξ αὐτῆς
τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς του), ὁ-
περ καὶ ἀπλοῦν καὶ ἠνωμένον μετὰ
Ἰωδούχου σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς
λίαν συγκαταβατικά.

Ὁ κ. Πατσιφίκος Ἡλίας, ἐκ-
τὸς τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν
συνήθους ἐργασίας του, ἀναλαμ-
βάνει καὶ τὸ ἔργον μεσίτου δι'
ἀγορὰς ἢ πωλήσεις ἀκινήτων
κτῆμάτων, οἶον οἰκιῶν, οἰκοπέ-
δων, ἀγρῶν κ. λ. Οἱ βουλόμενοι
θα μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ
τῆς ἱκανότητός του πρὸς ἐπιτυχῆ
καὶ ἐπωφελεῆ διεκπεραίωσιν πά-
σης τοιαύτης ἀγοραπωλησίας.
Πρὸς περισσοτέρας πληροφορίας
ἀποταθῆτω ὁ βουλόμενος πρὸς
τὸν ἴδιον.

Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Κ.
Ἐλευθεριάδου (ἀγορὰ Μπιλιάρδου)
πωλοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις διαφο-
ροῖς ἐκκλησιαστικοῖς καὶ λοιποῖς
τοῦ σχολείου βιβλίαι καὶ «Φιλολο-
γικαὶ ἐπισκέψεις τῶν ἐν τῷ βίῳ
τῶν νεωτέρων Κυπρίων μνημείων
τῶν ἀρχαίων» ὑπὸ Γ. Δουκά.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμ-
πανέλλῃ, πρὸς τὸν δὲ εἶναι πλεονάζοντες αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐπιθυμοῦν-
τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. Ὅσοι τῶν
ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μας δὲν
λαμβάνουσι τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακλοῦν-
ται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἡμεῖς εἰς
ἡμᾶς.

ΤΑ ΑΥΤΑ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ.

ΑΛΛΑΞΩΜΕΝ ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΑΜΠΕΛΟΦΥΤΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΙΑΝ.

Εἰς τὰ πρόθυρα καὶ αὐθις
γεωργικῆς ἀποτυχίας εὐρισκο-
μένης τῆς ὑπὸ ἀρὰν μὲν θεῶν
δυσμένειαν δ' ἀνθρώπων διατε-
λούσης ταλαίνης νήσου Κύπρου,
ἐπικυροῦται ἀπαξ ἔτι τὸ ὅτι ἡ
εὐφορία καὶ ἡ εὐτυχία ὄχρετ' ἀ-
πιστοῖσα διαπαντὸς ἐκ τῆς εὐφύ-
ρου ταύτης πλὴν αἰετοπε-
στυχοῦς χώρας. Τριπλασίᾳ ἢ
ἄλλοτε γῆ ἐσπάρη, μεγίστης ἐν-
θαρρύνσεως παρασχόντων τῶν
κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον
καὶ Νοέμβριον ἀφθόνως κατα-
πεσόντων ὑετῶν. Σφρίγῳσαν
βλάστησιν καὶ θαυμασίαν ἀνά-
πτυξιν ἐπέτρεψαν οἱ κατόπιν λι-
αν βροχεροὶ μῆνες, ἀλλ' ὡσεὶ
μῖσος τρομερὸν καθ' ἡμῶν τρέ-
φουσα, ὡσεὶ φοβερὰν καθ' ἡμῶν
ἐκδικήσιν πνεοῦσα, ὡσεὶ ἐντρο-
φῶσα εἰς τὸ βασανίζειν ἡμᾶς ἡ
δολία ἀτμοσφαιρα, ἐπρηγύρωσεν
αὐτὸ τοῦτο τὸν οὐρανὸν, ἀνα-
στείλασα τὰς ἀμφοροδοτίας χει-
ράς τῆς ἀκριβῶς εἰς ἐποχὴν, καθ'
ἣν ὁ χόρτος ἐμελλε νὰ μετα-
βληθῆ εἰς ἄρτον καὶ ἐν τῷ νε-
κρῷ σώματι ἐμελλε νὰ ἐμφυση-
θῆ ἡ ζωὴ. Καὶ βλέπει τις σήμε-
ρον τὰ τὰς ἀπεράντους πεδι-
άδας Μόρφου καὶ Μεσαορίας
κατακαλύπτοντα γιγαντώδη
σπαρτὰ, ἀποβάλλοντα τὴν ζω-
ηρὰν χροιάν των, μαραινόμενα
καὶ φθισιῶντα καὶ στρέφει βλέμ-
μα μεστὸν παραπόνου πρὸς τὸν
οὐρανόν. Ἐκεῖτο πρὸ τῶν ὀ-
φθαλμῶν μας ὁ θησαυρὸς, καὶ
καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμαζόμεθα

νὰ θέσωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν χει-
ρα, μετεβλήθη εἰς ἀνθρακίας πε-
πυρωμένους.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι τὰ
πλεῖστα τῆς νήσου μέρη ἔχου-
σι καλῶς, ἀλλ' οὐδὲν σημαίνει
ἐν Κύπρῳ ὅταν ἡ ἀπὸ Μόρφου
ἀρχομένη καὶ διὰ τῶν πέριξ
Λευκωσίας καὶ τῆς Μεσαορίας
διερχομένη καὶ εἰς τὴν Ἀμ-
μόχωστον καταλήγουσα εὐρεῖα
αὕτη καὶ εὐφωροτάτη τῆς νήσου
πεδιάς, ὁ σιτοβολῶν οὗτος τῆς
νήσου δὲν ἔχη καλῶς. Οὐδὲν
σημαίνει διὰ τὴν νήσον εἰάν, κα-
τοπιν τῶσων συνεχῶν καὶ ἀδι-
ακόπων γεωργικῶν ἀποτυχιῶν,
γεωργήσῃ ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐ-
πιτόπιον κατανάλωσιν. Ἡ Κύ-
προς δεῖται πρὸς ἀνάστασιν, ἔ-
τους πολυφόρου καὶ εὐφόρου,
τοιοῦτο δ' ἐβαυκαλίστη ἐλπίσα-
σα τὸ ἐπὶ θύραις, ὑπερ-ἄνωγας
εὐτυχῶς ἀνέτρεψεν ἄρδην πά-
σας τὰς ἐλπίδας, καὶ εἰς τὰ
μέχρι τοῦδε μειδιῶντα χεῖλη
ἐπέθεσε βαρὺ τὸ σῆμα τῆς λύ-
πης. Δύο μῆνες ἀκριβῶς συμ-
πληροῦνται τὴν ἐβδομάδα ταύ-
την καθ' οὗς οὐδὲ ρανὶς σχεδὸν
ἔπεσεν εἰς τὰς βαρυσημάντους
μνησθείσας ἀνωτέρω πεδιάδας,
οὕτω δ' αἱ μὲν κριθαί, βιαίως
ὡς εἰπεῖν πιεσθεῖσαι, ἀπέδωκαν
στάχυν καχεκτικόν, οἱ δὲ σῖτος
ἀπώλεσαν τὸν οἶστρον ἐκεῖνον
τῆς ἀναπτύξεως. Ἐλπίζωμεν ὅ-
τι ἐπὶ τέλος ὁ οὐρανὸς φα-
νήσεται εὐνοϊκὸς ἐλπίσωμεν ὅ-
τι καὶ ἡ σήμερον φανεῖσα ἀλ-
λοίωσις τῆς ἀτμοσφαιρας δὲν θ'
ἀπόβῃ ἄγονος ὡς πολλαὶ πα-
ρελθοῦσαι, ἐν τούτοις ὁμοῦς ἡ
ἐλπίς εὐτυχίας ἐξέλιπε πλέον
καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς θὰ
ἔχωμεν.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ ἔτους τού-
του ἐπικυροῖ ἀπαξ ἔτι τὸ ὅτι οἱ
Κύπριοι, ἀνάγκη νὰ στρέψωμεν
ἀλλαγῶν τὴν προσοχὴν καὶ νὰ
μὴ εἰμεθα φανατικῶς προσηλω-
μένοι εἰς μόνην τὴν γεωργίαν
τῶν δημητριακῶν. Εἶνε πρὸ
πολλοῦ ἀποδεδειγμένον ὅτι ἔτη
εὐφορα, τῶν ὁποίων ἡ ὠφέλια

νὰ ἦνε ἐπαισθητὴ, σπανιώτατα
συμβαίνουσιν ἐν τῇ Κύπρῳ. Πᾶν
εὐτυχές ἔτος ἀναλογεῖ πρὸς 12
ἄλλα, ὧν τὰ μὲν 4 εἶνε ἐντε-
λῶς δυστυχῆ, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα
8, γίνεται γεωργία κατὰ τὸ
μᾶλλον ἢ ἥττον ἀρκοῦσα τὴν
νήσον. Ἀπὸ τοῦ 1870 ἔτους
μέχρι τοῦ 1888 ἐν μιᾷ δεκαο-
κταετίᾳ ἤδη, ἔχομεν μόνον ἐν
εὐτυχῆς ἔτος τὸ 1874, ἐξ
καθ' ὁλοκληρίαν δυστυχῆ καὶ
ἐνδεκα καθ' ἃ μικρά τις γεωρ-
γία κατὰ τόπους ἐγένετο. Ἐὰν
δυστυχῆ ἔτη θὰ ἡλαττοῦντο κα-
τὰ πολὺ εἰάν ἐχρησιμοποιοῦντο
τὰ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἀδι-
κως χυνόμενα εἰς τὴν θάλασσαν
νερὰ τῶν ποταμῶν καὶ εἰάν ἀ-
νεκαλύπτοντο ἀρτεσιανὰ φρέα-
τα, διότι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ
μῆνες Φεβρουάριος καὶ Μάρτι-
ος εἶνε, ὡς ἐφέτος, οἱ αἰτίαι τῶν
δυστυχῶν ἔτων.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἀναπόδρα-
στος τυγχάνει ἵνα οἱ Κύπριοι
γεωργοὶ ἐξέλθωσι τοῦ λίαν πε-
ριωρισμένου κύκλου των καὶ ἀ-
σπασθῶσι μετὰ ζήλου καὶ ἀρέ-
ξεως τὴν ἀμπελοφυτεῖαν καὶ
δενδροφυτεῖαν. Ἡ ἀμπελος δὲν
προσβάλλεται τοσοῦτον εὐκόλως
ὑπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν δυσ-
στροπιῶν τὸ δὲ προϊόν τῆς εὐ-
ρίσκει πάντοτε ἀγοραστὰς. Πρὸς
ἔτι δὲ ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἀμ-
πέλου δυνάμεθα ἡμεῖς οἱ Κύπρι-
οὶ νὰ συναγωνισθῶμεν πρὸς ἄλ-
λας ἀμπελοφόρους χώρας, ἐνῶ
ἐπὶ τῶν δημητριακῶν προϊόντων
οὐδέποτε πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην
χώραν δυνάμεθα νὰ συναγωνι-
σθῶμεν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τῷ
αὐτῷ θεματι πλεῖστα ἐγράψαμεν.

Ἐπίσης ἡ δενδροφυτεῖα εἶνε
κατὰ πολὺ συμφερωτέρα διὰ
τοὺς Κυπρίους. Τῆς χαρουπέας,
τῆς ἐλαίας, τῆς ἀμυγαδαλῆς οἱ
καρποὶ ἐξοδεύονται πάντοτε,
καὶ εἶνε δένδρα μὴ προσβαλλό-
μενα εὐκόλως. Μὴ ἐπιδιδόμενοι
λοιπὸν εἰς τὰς ἀμπελοφυτεῖας
καὶ δενδροφυτεῖας, ὧν ἡ ὑπε-
ροχὴ εἶνε ὀλοφάνερος καὶ πε-
ριοριζόμενοι εἰς τὰ στενὰ ἐκεί-

να ὄρια τῆς καλλιέργειας τῶν
δημητριακῶν μόνον, ἀφ' ὧν
πάντοτε καταστροφὴν ἀναμέ-
νομεν, δικαίως δυνάμεθα νὰ
χαρακτηρισθῶμεν ὡς ἀνθρωποι
ὀκνηροὶ καὶ ἀνίκανοι πρὸς τὸ
νὰ ζήσωμεν, τῶν δὲ τοιούτων
ἀνθρώπων ἡ τάξις ὁλονὲν ἐ-
ξαλοίφεται ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς.

Ἀμπελοφυτεῖαν καὶ δεινδρο-
φυτεῖαν λοιπὸν πρὸς Θεοῦ φί-
λοι Κύριοι ἐὰν δὲν θέλωμεν
νὰ καταστραφῶμεν ὀλοτελῶς
καὶ ἐὰν δὲν ἐπεθυμήσαμεν νὰ
ταξειδεύσωμεν ἀποστολικῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Σήμερον ὁ καιρὸς δεικνύει
διάθεσιν πρὸς βροχὴν. Ἐὰν πέ-
σῃ μία βροχὴ κατ' αὐτὰς, αἱ
σταγόνες τῆς ἔσονται διὰ τὴν
Κύπρον αὐτὸ τοῦτο χρυσαῖ. Ἀ-
δύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ
μεγάλῃ ὠφέλεια τῆς ὁποίας θὰ
γείνη πρόξενος.

Μία ἡμίονος μαύρη μὲ δύο
λευκὰ σημεῖα εἰς τὴν πλευρὰν
περιεπλανᾶτο προχθὲς εἰς τὰ
περὶ τοῦ χωρίου Μανδρουῶν, τὴν
ὁποῖαν ἔλαβε καὶ ἐκράτησεν ὁ
ἀγροφύλαξ τοῦ ἰδίου χωρίου. Ἀ-
γνωστος ὁ κύριός τῆς.

Ἐνὸς τῶν φυλάκων τῶν δι-
οικητικῶν καὶ δικαστικῶν γρα-
φείων ἐνταῦθα ἀφήρσαν, λίαν
ἀσυστόλως τῇ ἀληθείᾳ, τὸ ὥρο-
λόγιον. Αὐτὸ εἶνε πρᾶγμα ἀνό-
σιον. Τοὺς φύλακας δὲν πρέπει
νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν διὰ νὰ φυ-
λάττωσι μὲ ὄρεξιν. Τώρα, ἐὰν
τοῦ φύλακος τούτου κλαπῇ τὸ
φῆσι, πῶς θὰ γνωρίζῃ ποῖα ὥρα
εἶνε διὰ νὰ καταθέσῃ πιστῶς καὶ
μὲ ἀκρίβειαν τὸ πρᾶγμα;

Τὰ ζῶα, ὅσα κλέπτονται
καὶ κατόπιν διαδικασίας ἀπο-
δίδονται εἰς τοὺς κυρίους των,
σφραγίζονται τῶρα μὲ σφραγι-
δα ἀστυνομικὴν, φέρουσαν τὰ
στοιχεῖα P. L. δηλαδὴ «Πολί-
τεια» (Ἀστυνομία), ὥστε, ἐὰν
καὶ πάλιν ζητηθῶσιν ὑπὸ τοῦ
δικαστηρίου, νὰ παρουσιάζων-
ται τὰ ἴδια καὶ νὰ μὴ εἰσχωρῇ
καὶ ἐνταῦθα ἀπάτη. Ἐὰν ἡ
σφραγίς αὐτῆ φοβῆσῃ τοῦλάχισ-
τον τοὺς κλέπτας, μετὰ τινα
καιρὸν οὐδὲν πλέον ζῶον θὰ
κλέπτεται, διότι ἐντὸς ὀλίγου,

πιστεύομεν ὅτι ὅλα τὰ ζῶα τῆς
νήτου θὰ φέρωσιν εἰς τῆς ράρε-
ως τῶν ὀλοκλήρον τὴν Κιλι-
τσιαν.

Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας
Κων]πόλει ἐτοιμάζει πρόγραμ-
μα διοικήσεως τῆς Ἀρμενίας νὰ
ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Πύλῃν. Καὶ δι-
ατὶ νὰ κοπιᾷζῃ τόσον ὁ εὐγενὴς
Ἄγγλος; Ἄς ζητήσῃ ἐντεῦθεν τὸ
πρόγραμμα καθ' ὃ διοικεῖται
ἀπρὸς παράδειγμα τῆς Πύλης
ἢ Κύπρος.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδο-
μάδος οἱ θαμῶνες τοῦ ὠραίου
καφενείου «Βικτωρία» θὰ δια-
σκεδάζωσι διὰ μουσικῆς γερμα-
νικῆς ἐκ 14 ὀργάνων συγχει-
μένης, ἣτις ἀφικνεῖται ἐνταῦθα
ἐκ Λευκωσίας, ἐνθα πρὸ μηνὸς
ὑπῆρχε.

Μεγίστη ὑπάρχει πιθανότης
ὅτι τὰ γαλλικὰ ἀτμόπλοια θὰ
προσεγγίζουσι τοῦ λοιποῦ εἰς
Λεμνησσὸν κατὰ τὴν ἐξ Ἀλε-
ξανδρείας προελευσίν των κατὰ
δεκαπενθημερίαν. Ἐὰν ἡ Κυβερ-
νησις τῆς Κύπρου παρητητο
τῶν λημενικῶν μεγάλως ἢ με-
τὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινω-
νία θὰ ἀναπτύσσετο, πλὴν δὲν
θέλει νὰ ἀποφασίσῃ τοῦτο.

Ὁ κ. Ζ. Δ. Πηριδὴς μέλος
τῆς πρεσβείας, παρητήθη ὡς
μανθάνομεν, διότι φοβεῖται μὴ-
πως τὸ πολυμελὲς τῆς πρεσβεί-
ας θεωρηθῇ ὡς πρόσκομμα πρὸς
ματαιώσιν τῆς ἀπελεύσεως τῆς
Πρεσβείας. Ὅσον ἀξιεπίαιος
τυγχάνει ὁ σκοπὸς τῆς παραιτή-
σεως τοῦ κ. Ζ. Δ. Πηριδίου ἄλ-
λο τόσον λυπηρὸν εἶνε ἡ παραι-
τησις του.

Ἐκ τῆς πρό τιμος, ἀγαθοῖς
αἰσθημασι καὶ φιλανθρωπῶ
παροτρύνει μαθητριῶν καὶ δι-
δασκαλισσῶν τοῦ παρθεναγω-
γείου μας, ἐνεργηθείσης φιλανθρω-
πικῆς ἀγορᾶς πολλῶν χειρο-
τεχνημάτων αὐτῶν τούτων τῶν
μαθητριῶν, εἰσεπράχθη παρὰ
φιλανθρώπων κυριῶν καὶ κυρι-
ῶν τὸ ποσὸν 8 1/2 ἰλιῶν ἀγ-
γλικῶν, δι' ὧν ἠγοράσθησαν ὑ-
ποδήματα, ἐγένοντο καὶ γίνον-
ται εἰσέτι φορέματα εἰς ἀπορα-
κοράσια, ἐγκριθέντα ὡς δεόμε-
να πρᾶγματι βοήθειας καὶ συν-

δρομῆς, ὑπ' αὐτῶν τῶν μαθη-
τριῶν καὶ διδασκαλισσῶν, βί-
βλια δὲ (Ἀτλαντες, Λεξικὸν κ.λ.)
πρὸς κοινὴν μελέτην τῶν στε-
ρουμένων τοιούτων μαθητριῶν
ἠγοράσθησαν, ὧν λεπτομερὴς
κατάλογος σταλήσεται τῇ ἀξιοτ.
Ἐφορίᾳ.

Ἐπὶ τῶν θρονικῶν Ἐπιτροπῇ
ἔδοτο πρὸς δημοσίευσιν τὸν ἰσο-
λογισμὸν δύο ἐτῶν, τοῦ ἀπὸ 1
Ἰουλίου 1886 μέχρι τῆς 30
Ἰουνίου 1887, καὶ τοῦ ἀπὸ 1
Ἰουλίου 1887 μέχρι τῆς 30 Ἰ-
ουνίου 1888. Ἴδου αὐτῶς:

Γενικὸς Ἰσολογισμὸς Ἐσο-
δων καὶ Ἐξόδων Μητροπόλεως
Λεμνησσῶ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 86
μέχρι 30 Ἰουνίου 87.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

Ἰσόλοιπον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 86.	Γρ.	1,686 3/4.
Ἀπὸ δίσκου	»	592 1/4
» λειτουργ.	»	5,820 1/2
» Κανονικά	»	11,839 1/2
» Μνημόσυνα	»	82 1/2
» Φιλότιμα ἱερέων	»	1,389 1/2
» Ἀδείας γάμων	»	9,006
» Ζητείας	»	7,225 1/2
» Ἐνοίκ. μοναστηρ.	»	31,236 3/4
» Διάφορα	»	1,222.
		70,101 1/4.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

Αὐγούστου 2 μετρητὰ τῇ		
A. Πανιερότητι		2,640.
Τρόφημα διαμονῆς ἀρ- χιερέως ἐν Λεμνησσῶ	4,727 1/2.	
Διάφορα ἐξοδα	»	3,539 1/2.
Ἐξοδα περιουσίας του	2,095	
Ἐπιδορθώσεις Μοναστ.	9,764 1/2.	
Μισθοὶ διακόνων	744.	
Φιλανθρωπικαὶ συνδρομαὶ	740.	
Συνδρομαὶ Σχολείων Λε- μνησσῶ	5,000.	
Εἰς κ. Ἀνδρ. Θεμισο- κλέους καθυσερούμενα τοῦ 1877.	1,500.	
Ἀγορὰ χαρουποδέν- δρων εἰς Μ. Ἀρχαγ- γελῶν	990.	
Κτηματικὸς φόρος	3,107 1/2.	
Τόκος Β. Μιχαηλίδου	693.	
Ἄρτον τροφῆν ζῶων κ.λ.	3,168.	
Ἰατροὺς καὶ φάρμακα	14,538.	
Διάφορα ἐξοδα τῆς ἰ- σθηνείας τοῦ Ἀρχ.	1,824.	
Ἐξοδα κηδείας του	6,261.	
Μισθὸν Ἐξάρχου καὶ ἐξοδὰ του	7,920.	
Εἰς ἐξίσωσιν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 87.	849. 1/4.	
		70,101 1/4.
Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 87 μέχρι 30 Ἰουνίου 88.		

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

Ἰσόλοιπον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 87.	Γρ.	849 1/4.
Λειτουργικά	»	1,224 1/4.
Κανονικά	»	9,869 1/2.
Ζητεία 40ημέρου	»	752.
Φιλότ. ἱερέων	»	615.
Ἐνοίκια Μοναστ.	»	23,209 1/4.
Ἀδείας γάμων	»	5,065
Διάφορα	»	653 1/2.
		42,237 3/4.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

Εἰς τὰ Σχολεῖα Λεμ.	5,000.	
Ἐπιδορθώσεις Μοναστη- ριῶν καὶ διάφορα	4,257.	
Κτηματικὸς φόρος	2,745.	
Δικαστικά καὶ δικηγορικά ἐξοδα	4,158.	
Μισθὸς Ἐξάρχου καὶ ἐξοδὰ του	7,920.	
Ἄρτον καὶ τροφῆν ζένων κ.λ.	3,960.	
Ἀμοιβὴν εἰς Χρησοφῆν ὕπαλληλον	600.	
Εἰς ἱατρὸν Βαλσαμ. δι' ἀσθενείαν Κυπριανοῦ	1,320.	
Διὰ μνημείον αὐτοῦ	701.	
Εἰς Ἀγγλο-αιγυπτια- κὴν Τράπεζαν ἀπέναν- τι χρέους καὶ τόκους	10,090. (*)	
Εἰς ἐξίσωσιν ἐκ νέου	1,486 3/4.	
		42,237 3/4.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπὶ τῇ
εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ἔλα-
βον κατὰ τὰ προηγγελμένα χώραν
ἐν τῇ θέσει ἵπποδρομίου ἐνώπιον πολ-
λῶν θεατῶν διάφοροι ἀγῶνες, τελε-
σθέντες ὑπὸ πολλῶν μαθητῶν τοῦ
ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ, δημοσίων εἰς
τρῆς τάξεις. Οἱ ἀγῶνες ἦσαν οὕτω.

A'. ἀγῶν. Τρία ἄλματα.

Ἦρξευσαν ἐκ τῆς A'. τάξεως (ἀ-
νωτάτης), πρῶτος ὁ Γ. Γαλιαδοῦ-
ρος καὶ β'. ὁ Ἀν. Λαμπῆς.

Ἐκ τῆς B'. τάξεως, πρῶτος ὁ
N. Γ. Μαληκίδης καὶ β'. ὁ A. Μαν-
τοβάνης.

Ἐκ τῆς IV. τάξεως, πρῶτος I.
Φ. Κολλακίδης καὶ β'. ὁ Χρ. Ἀν-
δρέου.

B'. ἀγῶν. Ἐν ἄλμα.

Ἦρξευσαν ἐκ τῆς A'. τάξεως,
πρῶτος ὁ A. Νικολάου καὶ β'. ὁ
I. Ἐρωτακρίτου.

Ἐκ τῆς B'. τάξεως, πρῶτος ὁ
A. Μαντοβάνης καὶ β'. ὁ N. Γ.
Μαληκίδης.

(*) Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ ἐπληρώ-
θη καὶ ἄλλο ἀκόμη ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ
θρόνου, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ δὲ γνω-
στὸν χρέος τοῦ θρόνου εἶνε περίπου 640 λί-
ραι ἐκτῶν ὁποίων 320 περίπου εἰς τὴν Ἀγ-
γλο-αιγυπτιακὴν Τράπεζαν.

Εκ της Γ' τάξεως, πρώτος ο Ι. Φ. Κουλακίδης και β' ο Χρ. Ανδρέου.

Γ' άγων. Δρόμος.

Ηρίευσαν εκ της Α' τάξεως α' ο Γ. Ταλιαδούρος και β' ο Αρ. Νικολάου.

Εκ της Β' τάξεως, α' ο Α. Μαντοβάνης και β' ο Ν. Γ. Μαληκίδης.

Εκ της Γ' τάξεως, α' ο Ζ. Κλεοβούλου και β' ο Ν. Θεοφίλου.

Δ' άγων. Δρόμος δια τριών ποδών.

Ηρίευσαν α' ο Π. Γ. Οικονομίδης μετά Α. Μαντοβάνη και β' ο Γ. Ταλιαδούρος μετά Ν. Γ. Μαληκίδου.

Ε' άγων. Δίσκος.

Ηρίευσαν α' ο Αρ. Οικονομίδης και β' ο Σ. Χαραλάμπους.

Στ' άγων. Η ήθημα εις ύψος.

Ηρίευσαν εκ της Α' τάξεως α' ο Ν. Π. Λανίτης, Κ. Χ. Κωνσταντινίδης και Γ. Ταλιαδούρος.

Εκ της Β' ο Ν. Γ. Μαληκίδης

Εκ της Γ' ο Χρ. Ανδρέου.

Ζ' άγων. Διελευστίδα.

Ηρίευσαν η εξής μοίρα: Αρ. Οικονομίδης, Σ. Χαραλάμπους, Α. Μαντοβάνης, Κ. Γαβριηλίδης, Κ. Χ. Κωνσταντινίδης, Αν. Λαμπής και Κ. Λοΐζου.

Η' άγων. Δρόμος δεδεδεμένοις τοις ποσίν.

Ηρίευσαν εκ της Α' τάξεως α' ο Αν. Λαμπής και β' ο Π. Οικονομίδης.

Εκ της Β' τάξεως, α' ο Α. Μαντοβάνης και β' ο Φιλ. Πέτρου.

Εις τους άριευσαντας μαθητάς εδόθησαν διάφορα βραβεία, οίον μελανοδοχεία, βιβλία κ.λ.

Το τη παρελθούση Τετάρτη περατώσαν τας συνεδριάσεις του κακούργιοδικείου εξέδικασε τας εξής 11 ποινικάς δίκας.

1. Τον Βαρνάβαν Χριστοδούλου εκ Λόφου κατηγορούμενον ως δεξίμενον κλοπιμαία πράγματα του Γεωργή χ' Δημητρίου, κατεδίκασεν εις 5 ετών εφικτήν.

2. Τον Άριστειδην Μιχαήλ εκ Κοιλανίου, κατηγ. ως τραυματίσαντα τον Μιχαήλ χ' Νικόλα, κατεδίκασεν εις ενός έτους φυλάκισιν και εις 30 σελ. απόζημίωσιν

3. Τον Μουσταφάν Ισμαήλ εξ Επισκοπής, κατηγ. ως ψευδομαρτυρήσαντα εις κατηγορίαν ραβδισμού, κατεδίκασεν εις ενός έτους φυλάκισιν.

4. Τον Αντωνήν Παυλή, Δημ. Γεωργίου, Κυριακ. Γεωργή και Δημ. Παζουρή εκ Μοναγρουλλίου, κατηγορουμένους επί κλοπή προβάτων του Αναστ. Λαζαρή ήθώωσεν.

5. Τον Χρήστον Φιλίππου εκ Κολοσσίου υπάλληλον δεκάτης κατηγ. ως σφετερισθέντα δημόσια χρήματα, απέλυσεν.

6. Τον Σάββαν Αντωνή, Γιάγκον Κων-

σταντή, Γεωργήν Σάββα και Μιχαήλ Μεζμέτ εξ Αγ. Φυλαξείως κατηγ. ως επιτεθέντας νόμιμον έν δημοσία δώδω μεταξύ Πελεμιδίων και Αγ. Φυλαξείως κατά του Δημ. Αντωνή παρ' ου άφίρσαν και 30 σελ., έθεώρησεν ως ενόχους κητείας μετά βικιοπραγιών και κατεδίκασεν εις 7 ετών εφικτήν, την πληρωμήν των 30 σελλινίων και εις τὰ έξοδα.

7. Τον Σαλίχ Ίμπραήμ εκ Φατούλλας, κατηγορούμενον ως δεξίμενον έν γρώσει, κλοπιμαία, 4 μοσχάρια του Δημ. παπά Χριστοδούλου και Δημητρ. Σάββα, κατεδίκασεν εις τριών ετών εφικτήν.

8. Τον Ευκηγέλην Γιαννή, Γιαννήν Χρηστοφή εκ Φατούλλας και Γιαννακόν Αργυρού εκ Λεμησσού, κατεδίκασε τους μέν 2 πρώτους, ως συνενόχους του άνωτέρω Σαλίχ Ίμπραήμ και ως πλαστογραφήσαντας έγγραφον πώλησεως των άνωτέρω ζώων, εις πέντε ετών εφικτήν, τον δέ Γιαννακόν ως συνενοχον έν τη πλαστογραφία εις τεσσάρων ετών εφικτήν μετά των έξοδων.

9. Τον Στελεμηκην Σαβίχ εκ Σουλίου κατηγ. ότι έλαβεν έν γρώσει κλοπιμαίον ταύρον τον Γιαννή Αντωνή ήθώωσεν.

10. Τον Κλεάνθη Αντωνή και Άλεξ. Κωνσταντή εκ Μονιάτης, κατηγορουμ. ως εισελθόντας δι' αναβάσεως εις την αύλην του Λαμπριανού Μαύρου και αποπειραθέντες απέιλην κατ' αυτού ήθώωσε.

11. Τον Παναγήν χ' Γεωργή εκ Λόκατηγ. ως παρεβόλησαντα και πληρώσαντα τον Αρέστην Αντωνή επί προθέσει φόνου ήθώωσεν.

* * *

Αί ώραι καθ' ός άρχονται αϊ διάφοροι άκολουθιαί της άγ. εβδομάδος.

Τη Μ. Πέμπτη πρωί (λειτούργια) τη 8 π. μ. Τη αυτη έσπερας (τά Αγ. Πάθη) τη 5 μ. μ. Τη Μ. Παρασκευή πρωί (Αϊ Ώραι) τη 9 π. μ. Τη αυτη έσπερας (δ' Ενταφιασμός) η 5 π. μ. Τη Μ. Σαββάτω πρωί (λειτούργ.) τη 10 π. μ. Τη αυτη έσπερας θα κρούσωσιν οί κώδωνες τη 11 μ. μ. και Τη Μ. Κυριακή του Πάσχα ήμισεία ώρα μετά το μεσονύκτιον ψαλλήσεται ο Καλός λόγος.

Λεμησώ.

Κύριε συντάκτα της «Σάλπιγγος», Περιελθών την Λεμησόν εν σχήτως έχάρην αληθώς ιδών την μερίμναν την οποίαν καταβάλλει ο δραστήριος όντως δήμαρχός σας προς καλλωπισμόν της πόλεώς σας. Αι όδοι επισκευάζονται καθ' εκάστην και δενδροφυτεται περίε τούτων διενεργούνται. Συχνάς σαρώσεις άγοράς έβλεπον και έν γένει προσπαθείας πολλὰς υπέρ της καθαριότητος. Αλλ' όμολογώ ότι ένώ περιδιαβάζων έθεώμην πάντα ταυτα και την όσημέραι αυξουσαν καλλονήν της πόλεώς σας έπαθά τι ικανόν πιστεύω να κάμη πάντα άνθρωπον να λησμογήση και έντυπώσσει και θεωρίας.

Μα κύριε συντάκτα έτυχα να ήμαι και όλίγον έντροπαλός, ίσως δέ τοϋτο με άποδεικνύει όχι τόσον πολιτισμένον, αλλά δεν ήδυνάμην άδειλπε κρόλας να ούρῃω εις τας γωνίας της άγο-

ράς εις ήν έτυχον, την όχληράν εκείνην στηγήν.

Μα διατι παρακαλώ δεν έθωρογήθη άναγκαστον να γένωσιν ή επι της θυλίσεως ή καλλίτερον παρὰ την παραλίαν, κτηνητά μάλιστα ούρεϊτα, είδος έρμαρίων των όποιων το άγγειον να λιμβόγη καθ' εκάστην ή την ύπηρεσίαν αυτην εκτελοϋσα άμαξα;

Δημοσιεύσατε παρακαλώ την ιδέαν μου αυτην, ήν ταπεινώς καθυποβάλλω τῷ άξιῳ δημάρχῳ κ. Δ. Χατζηπαύλου και τῷ υπ' αυτον δημ. συμβουλίῳ, πεποιθῶς ότι κριθήσεται όρθή, επείγουσα και εύκολος.

Ταυτα δια την άγραπητήν μοι πόλιν Λεμησσόν. Ν.

—ο—

Εκ Λευκωσίας.—Μόλις έμάθομεν περιπαθεις τινας φράσεις γερμανικας και αναγκάζομεθα ήδη να άσωμεν περιπαθέστερον το «φρέγεις και φρέγει μετά σου ή τέρφεις της ψυχής μου». Τα πάντα ματαιότης έν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Όνειρα και διαλύονται, πτηνά και αφίπτανται. Η άπειρος νεότης ειπε ενάπατητος, αλλά δεν πιστεύω να θρηνηση τα οίχομένα δώρα και «σουβενίρ». Θα επαναλάβη το πείραμα, είμαι δέ έτοιμος κ' έπρω-μετ αυτης να εύχηθῶ το καλήν άντάμωσιν.

«Σίγκεγκστιν».

Ευχόμεθα νιντ τοις Λεμησίοις καλήν επίδωσιν εις την Γερμανικήν. Ειπε γλώσσα της ψυχής σας βεβαιῶ. Δοτικας και άγαρητικας πολλὰς πλὴν καλῶς κλινομένη μ' δλα τα πολυπληθῶς συσσωρευμένα σύμφωνά της. Ταυτα προς το παρόν και

«Κουτνάκτερ».

—ο—

Εκ Πραστειου-Κελ-λακιδου.—Μετα χαράς βλέπομεν λειτουργούν άριστα το έν τῷ χωρίῳ μας συστάτ σχολειον υπό τον άξιον κ. Κ. Ηλιάδην. Ελπίζομεν ότι ή αϊτησίς μας προς τον αιδεσμι. επόπτην των Σχολείων και δι' αυτου προς την Κυβέρνησιν όπως δοθῇ και ήμιν επιχορήγησις δεν θα παροραθῇ.

Την 25 Μαρτίου ήκούσαμεν και πάλιν την εξήγησιν του Εϋαγγελίου παρὰ του διδασκάλου μας, όστις ου παύεται τη αληθεία μεριμνῶν όπως ενσπείρη εις τας καρδίας ήμῶν τους σωτηριους σπόρους των χριστιανικών αρετῶν και καθηκόντων.

Οι ζωοκλέπται λυμάνονται ήμας και τα περίε. Την παρελθούσαν Παρασκευήν διαρρήξαντες οδοι την θύραν της οικίας του κ. Μιχ. Σολομώντος εκ Κελλακίου αφήρσαν εκ του ποιμνίου του τέσσαρας αίγας και άπηλθον. Άγνωστοι οι δράσται.

Απριλ. 6. «Ατζικ Πας» εξ Αλλαγιάς με 340 σάκκους άλευρα και 135 κῶλα κενὰς δαμντζάνας και διάφορα.—6. Γαλλικών άτμόπλοιον «Δρουεντζίνα» από Γαλλίαν προς φόρτωσιν οίνων δια Γαλλίαν έξεφόρτωσε 50 κενὰ βαρέλλια.—9. Γαλλικών άτμόπλοιον «Σέγνε» από Βηρυτόν.—10. Ιταλικόν Βρίκιον «Όλγα» εκ Πορτ-Σαίτ δια φόρτωσιν χαρουπιών δια την Μεσόγειον.—12. «Σέχ Ισμαήλ» από Αττάλειαν με 216 κενὰς δαμντζάν. κενὰ βαρέλλια και 30 σάκκους άλευρα.

ΑΠΟΠΛΟΙ.

6. Απριλ. «Άγιος Διονύσιος» δια Καλυμνον με οίνους.—6. «Εμποριανή» Σκουνα Λεμησσία του πλοίαρχου Μ. Ηλιάδη δι' Αλεξάνδρειαν με οίνους χαρούπια και σταφίδας.—6. «Μαυρούκ» Μιχαήλ Τζαπράν δι' Αλεξ. με 200 καντ. περίπου χαρούπια.—8. «Μαρία» δια Δαμιάνθη με 120 περίπου καντ. χαρούπια.—9. Γαλλικών άτμόπλοιον «Δρουεντζίνα» δια Γαλλίαν δια Κύμης με 490 πίπτας κρασία των κυρίων Κκαθύμη και Χατζηπαύλου περί τας 220,000 εκ. οίνους.—9. Γαλλικών άτμόπλοιον «Σέγνε» δια Λάρνακα παρέλαβε περί τα 321 κῶλα σταφίδας χαρούπια άλεσμέγον σουμάκη και οινόπνευμα.—9. «Άγία Άννα» δια Πορτ-Σαίτ με οινόπνευμα και ζῶα.—9. «Χιταβερδῆ» δια Σελεικία με σταφίδας και όξος.—12. «Φιλανθρωπία» Κωνστή Φαρμάκη δι' Αλεξάνδρειαν με οινόπνευμα.—12. «Ευαγγελιστρια» δια Καλυμνον με οινόπνευμα.—12. «Θεσσαλία» δια Σύμην με οινόπνευμα.—12. «Άγιος Γεράσιμος» δια Πορτ-Σαίτ με οινόπνευμα.—12. «Μαρία» δια Μερσίναν με οινόπνευμα.—12. «Μαυρούκα» δια Βερούτι με χαρούπια και οινόπνευμα.—12. «Ατζικ Πας» δια Αλλαγιάν με οινόπνευμα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—οσο—

Παρίσιοι 29.—Αγγέλλεται ότι ή Κυβέρνησις θα καταδιώξη τον Βουλανζέ δια την ύποθεσιν του «Πατριωτικού δεσμοῦ», ως συνωμότην κατά της ασφαλείας του Κράτους.—Οί δημοκρατικοί ζητοῦσι την σύλληψιν και φυλάκισιν αυτου τε και των άρχηγῶν του «Πατριωτικού δεσμοῦ».

—Η γερμανική κυβέρνησις παρήγγειλε την κατασκευήν 16 ναρκαδόλων κατά το σύστημα των νέων τελειοποιήσεών. Αί μηχαναί των ναρκαδόλων τούτων θέλουσιν έχει δύναμιν 1,800 ίππων, ή δέ ταχύτης αυτών εσται 23 μιλλίων καθ' ώραν.

Πετρούπολις 1.—Η Ρωσσία έζητησεν εξηγήσεις παρὰ της Ρωμουνίας περι διαφόρων καταχρήσεων, και ιδίως περι αποπομπής Ρώσων ύπηκόων.

Παρίσιοι 31.—Ο Γεν. Εισαγγελεύς και Βουσέ ήρνήθη να καταδιώξη τον Βουλανζέ. Πιθανῶς να παυθῇ.

—Ο Πύργος Αίφελ έγκαινιάσθη σήμεραν.

Παρίσιοι, 1.—Ο κ. Ποροπέρ διωρίσθη Γενικός είσαγγελός άντι του κ. Βουσε παρατηθέντος.—Νομοσχέδιον καθιστών την Γερουσίαν ύψηλόν δικαστήριον κατετέθη σήμεραν έν τή Βουλή.

—Ο παλαιότερος αδελφός του κ. Γλάδωνος απέθανεν εις ηλικίαν 85 έτών. Ως ιδιώται ήγαπώντο πολύ οι δύο αδελφοί, άλλ' ως πολιτικοί ο άποθανών έμεινε μέχρι τελευταίας του πνοής πιστός εις τά δόγματα των Τόρων ωκτειρε δε τάς πλάνας του νεωτέρου αδελφου του και έλεγε πολλάκις, σείων την κεφαλήν, ότι διά των φιλελευθέρων νεωτερισμών του εξώθει την Άγγλία εις θλεθρον.

—Έν τή Βουλή των Κοινοτήτων έχουσι υπερασπιστάς οι Άρμένιοι, οιτινες μεριμνώσι υπέρ αυτών. Ο Βρύς έφέιλκυσεν έσχάτως την προσοχήν της άγγλικής κυβερνήσεως επί της τύχης των Άρμενίων, επικαλεσθείς την κυπριωτικήν σύμβασιν. Ωσε ή Κύπρος, διά της συμβάσεώς της γίνεται άφορμή ωφελείας μέν ξένων λαών, βλάβης δε και καταστροφής των ιδίων.

—Τόν βασιλέα του Βελγίου Λεοπόλδον πενθερόν του αυτοκτονήσαντος Ροδόλφου, τσοούτον κατέβαλε σωματικώς και πνευματικώς ο θάνατος του γαμβρου του και αι σπαραξικάρδιοι σκηναί, ώσε σκέπτεται περι προσκαιρου τουλάχισον παραιτήσεως.

—Ο παραιτηθείς βασιλεύς της Σερβίας Μιλάνος έδήλωσε την επιθυμίαν του, καθ' η λέγεται, να διαμείνη διαρκώς έν Κωνσταντινουπόλει αλλά δεν τώ έπέτράπη. Τάς έσορτάς του Πάσχα θα διέλθη έν Ίεροσολύμοις. Ο Μητροπολίτης Θεοδόσιος ο εκδούς τό διαζύγιόν του θα αποβληθ ή της θέσεώς του και θ' αναγορευθ ή υπό της Σκουπζίνας πατριάρχης ο Μιχαήλ ός εις διαμένει ήδη έν Μόσχα.

—Τό ύπουργείον της Ολλανδίας συνεκάλεσε τάς δύο βούλας εις κοινήν ανεδράσιν καθ' ην θα ζητήσ η τον καταρτισμόν αντιβασιλείας, καθόσον ο βασιλεύς ένεκα της νόσου του είνε άνίκανος προς εξάσκηση των βασιλικών καθηκόντων του.

—Του βασιλέως της Ρωμουσίας μη αποκτήσαντος τέκνον και αποβαλότος πάσαν πλέον περι τούτου έλπίδα, διάδοχος άνηγορευθ ή ανεψίος του, Φερδινάνδος Χοενζόλλερν, άλλ' ή αντιβασιλική αντιπολίτευσις θρασύνεται ήσημέραικαι άμφιβόλου σερεότητος διατελεί, ο ρωμουνικός θρό-

νος. Η «N. Ημέρα» επάγεται τά εξής: «Έν γενει κακή μοίρα φαίνεται καταδιώκουσα εκ της άποφύσεως ταύτης τά κράτη του Αίμου. Έν Ρωμουσία ο άτεκνος βασιλεύς δεν ητύχησε να γίνη ιδρυτής δυναστείας έν Σερβία τό σέμμα περιήλθε προώρως εις παίδα, ου τό μέλλον παρίσεται προβληματικόν της Βουλγαρίας άρχει παρά την θέλησιν της Ευρώπης ήγεμών, όν δυνατόν ν' αναρπάσ η έλαχίστη ριπή άνέμου έν αυτώ τώ Μαυροβουνίω ο διάδοχος είνε νεανίας καχεκτικός. Ευφρόσυνον εξαίρεσιν αποτελεί μόνη ή Ελλάς, ένθα τό έθνικόν μέλλον ασφαλίζει δυνασειά πολυμελής, σωματικώς και πνευματικός ευρωσος».

—Από της παραιτήσεως του Μιλάνου και της αναμφισβητήτου επικρατήσεως της ρωσικής πολιτικής έν Βελιγραδίω ο αυτόθι πρεσβευτής της Ρωσσίας κ. Περσιάνης απέκτησε φήμην δεξιωτάτου διπλωμάτου. Ο «Νέος Έλεύθερος Τύπος» λέει ότι αι ευφύνεσται εκθέσεις του θαυμάζονται υπό του κ. Γκιέρς και αποτελοϋσι προσφιλέστατον άνάγνωσμα του Τσάρου. Αι πληροφορίαί του είναι ασφαλείς διότι διατελεί εις σχέσεις προς πάσας τάς τάξεις της κοινωνίας. Έπανελημμένως κατεδλήθησαν προσπάθειαι όπως ο κ. Περσιάνης απομακρυνθ ή του Βελιγραδίου άλλ' ο Τσάρος υποβληθείσης αυτώ τοιαύτης εκθέσεως, απένειμε τό ανώτατον ρωσικόν παράσιμον εις τον πρέσβυν του. Ο κ. Περσιάνης, ως γνωσόν είνε έλλην. Ο πατήρ του, καταγόμενος εκ Κων)πόλεως, έχρημάτισε πρεσβευτής της Ρωσσίας έν Αθήναις, ή δε μήτηρ του ητο θυγάτηρ του ήγεμόνος Καλλιμάχου. Η σύζυγος δε του κ. Περσιάν είναι έλληνίς, αδελφή του βασιλευτού Αττικής κ. Δημ. Ράλλη.

—Αναχωρών ο Βασιλεύς Μιλάνος εκ Βελιγραδίου, έτυχε ψυχροτάτου αποχαιρετισμού. Ο νεαρός Βασιλεύς Αλέξανδρος έκοιμάτο άκόμη και μόνοι οι Αντιβασιλείς συνώδευσαν εις τον εσθμόν τον πρώην Βασιλέα. Αλλ' έν Πέσ η έτυχε θερμής υποδοχής υπό του πλήθους. Έγένετο δεκτός εις άκρόασιν έν τώ Ανακτόρφ της Βούδας υπό του Αυτοκράτορος και παρευρέθη εις τό γεϋμα της Αύλης. Έπειτα απήλθεν εις Βιέννην, όπου έπεσκέφθησαν αυτόν οι αυστριακοί ύπουργοί και ο αρχιγραμματεϋς κόμης Καλινόκη.

ΠΕΡΙ ΛΥΣΣΗΣ.

Έκ της «Ομονοίας» Αλεξανδρείας έρανίζόμεθα τά εξής περι λύσσης, αξιανάγνωστα ως φρονούμεν.

Η λύσσα εις τους κύνας γεννάται αυτομάτως ή μεταδίδεται υπό άλλου λυσσώντος ζώου, άγγέλλεται δε διά πολλών συμπτωμάτων, άτινα περιγράφομεν ώδε:

Πρώτα συμπτώματα. Το υπό της λύσσης προσβληθέν ζώον αποβαίνει σκυθρωπόν και άσθμαίνει όλονέν, βαδίζει δε ταπεινόν την κεφαλήν και τά ότα, και την ουράν φέρει υπό τά σκέλη· οι οφθαλμοί είναι, καταπεποιημένοι, θαμβοί και άνευ έκφράσεως, πηγαίνου έρχεται ασκόπως, γυρνάει άνευ λόγου, πύχει να θωπεύει τους έν τή οικία και φαίνεται αναισθητόν εις τάς θωπείας του κυρίου του. Ζητεί σκοτεινά μέρη δια να κατακλιθ ή, όμως ή βλακίζουσα αυτό ανησυχία τό έμποδίζει να μείνη εκεί επί πλόυ χάνει δια παντός την φωνήν.

Τοιαύτα τά πρώτα συμπτώματα διαρκούνα συνήθως 3 ή 4 ήμέρας.

Δεύτερα συμπτώματα. Τα αυτά και ανώτερα, άλλ' έκφραστικότερα. Περι πλέον δε τό ζώον δεν ύπαικούει πλέον εις την κалуσαν αυτώ φωνήν, βαδίζει κλονούμενον, τά πλευρά του είναι συνεσταλμένα και κατά τον λαίμον ανατριχιά έλαφρώς. Απο στιγμής εις στιγμήν αισθάνεται σπασμωδικώς κινήσει, καθ' ης οι οφθαλμοί αποβαίνουσι θρηκμοί και βλοσυροί. Δεν εύρει πλέον, ουδέ αποπαιτεί, παύει να τρώγη ή τρώγει έλαχίστην τροφήν, και ταύτην πάλιν στερεάν, αποστέργει δε πανταίκοι τά ύγρὰ και όνει σπασμωδική μανία κατακλυθάνει αυτό όταν τώ παρουσιάζωσιν ύδωρ. Έντεϋθεν ή λύσσα απεκλήθη ύδροροβία.

Τρίτα συμπτώματα. Το ζώον φεύγει εκ του καταλύματός του βάνον ευθύ χωρίς να στραφή δεξιά ή αριστερά, εκτός εάν αναγκασθ ή εκ κωλύματος. Οι οφθαλμοί είναι άκρωσ ύφαιμοι, κρέματα ή γλώσσα, τό δε στόμα καλύπτει ύποκίτρινος άφρός. Δεν βαδίζει πλέον ταχέως ειμή μόνον όταν καταδιώκ ηται, άλλως βαδίζει κλονούμενον και σιγά. Έάν καθ' όδον συναντήσ η ζώον, κύνα ή τι άλλο, έφορμούν δάκνει αυτό και είτα εξακολουθεί την πορείαν του· παρατηρήσεως δ' αξιον είναι ότι και τά άλικμώτερα και τ' άγριώτερα των ζώων δεν ανθίστανται διόλου, άλλ' άφίνουσι εαυτά ανυπερασπίστως να κατασπαράσσωνται. Ομοίως έφορμά και καθ' ανθρώπων. Έάν κατά τυχην ο λυσσών κύων απαντήσ η ρύακα, ποταμόν, τέλμα ή τέλος ύδωρ, σταματά, αίφνης ανατριχιά σπυδαίως, σπασμωδικώς τρέμος καταλαμβάνει αυτό, πίπτει χαμαί και δάκνει και συντριβει πάν τό εις τό στόμα του προσπίπτον. Την έπισΰσαν παρουσιάζει τά αυτά συμπτώματα, άλλά τό βάδισμά του είναι έτι μάλλον κλονούμενον και πάντη άσποθής από ώρας εις ώραν περιπίπτει εις σφοδρούς σπασμούς και επί τέλους ακοήνησκει κατά την ήμέραν εκείνην, σπώνως την τρίτην ή την τετάρτην από της εκ του καταλύματος φυγής.

Είπομεν ανωτέρω ότι ή λύσσα του κυνός πηγάζει άφ' εαυτης, ή μεταδίδεται από άλλου ζώου λυσσώντος. Η αυτόματος λύσσα πηγάζει συνήθως εκ της άμελείας περι την περιποίησιν των ζώων. Ίδού τίν, τρόφιμ ήφείλει να περιποιηται τις τον κύνα δια να τον προφυλάξ η από της αυτομάτου εκδηλώσεως της φοβεράς ταύτης νόσου.

1ον). Ουδέποτε πρέπει να έχ η κελειόμενον τον κύνα επί πολλάς κατά συνέχειαν ήμέρας, χωρίς από καιρού εις καιρόν να τον εξαγάγη προς μικράν άσκησιν άπαξ της ήμέρας τουλάχιστον να τον εξαγάγη εις περίπατον.

2ον). Ουδέποτε πρέπει να έρεθίζ η τον

κύνα μέγρις εξαγριώσεως· διότι ανομόλογείται ότι υπερβολική όργη δύναται να άγάγη εις ύδροροβίαν. Υπάρχουσι μάλιστα παραδείγματα κυών, οιτινες έν τοιαύτη περιπτώσει μετέδωκαν την λύσσαν δια του δήγματος αυτών χωρίς αυτοί οι ύβιοι να την έχουσι.

3ον). Δέον να διδη τροφήν έπαρκή και υγιή, άλλ' ουχι και έρεθιστικήν.

4ον). Δέον να έχ η ο κύων πάντοτε έμπροσθεν του άθρονον και καθαρόν ύδωρ, πρό πάντων δε κατά τά μεγάλα ψύχη και κατά τους μεγάλους καύσωνας· ως φαίνεται, ή δίψα συνήθως του κυνός απολήγει εις την λύσσαν.

5ον). Ο έχων κύνα (θηλυν) πρέπει να άφίνη αυτήν τουλάχιστον άπαξ κατά διετίαν να άχευθ ή, διότι άνευ τούτου βεβαίως θα κατακλιθ ή υπό λύσσης κατά την τρίτην ή τετάρτην θερμοκρασίαν αυτης, ήν θ' άφήσ η να προέλθ η άνευ άφρονος κυνός.

Όταν κύων κατακλιθ ή υπό λύσσης, είτε αυτομάτως γεννηθείσ η, είτε παρ' άλλου ζώου μεταδοθείσ η, ανάγκη είνε άμα έννογη τις το πράγμα, να φονεύσ η άδυσωπήτως τό ζώον και να θύψ η αυτό άκριτά βλαβώς, ίνα μη γενήται βορά σαρκοφάγων ζώων. Έάν δε καθ' άτυχίαν περιφερόμενος τις κύων έφορμήσ ης έδηξ ή τινα, ανάγκη να κατακλιθ ή προσπαθεία προς σύλληψιν του ζώου και περιορισμόν, μέχρις ου βεβαιωθ ή εάν πράγματι ήτο λυσσών. Δια να γνωσθ ή δ' εάν ο περιφερόμενος κύων δε έφρονεϋθ η άρου έδειξεν άνθρωπον, ήν πράγματι λυσσών, ύπάρχει έν μέσον, πρό παντός όμως ήφείλει εκείνος όστις θα δοκιμάσ η τούτο να βεβαιωθ ή ότι δεν φέρει επί των χειρών ουτε πληγήν, ουτε άμυχήν, ουτε την παραμικράν εκδοράν, διότι όποτε αι χείρες δεν ήθελον είσθαι τελείως άδλαβείς, ανάγκη μεγάλης προσσχής και άποφυγής του να έγγίγη τό ζώον. Αφού λοιπόν βεβαιωθ ή ότι δεν φέρει την έλαχίστην άμυχήν εις τάς χείρας, φορεί τότε χειρόκτια δερμάτινα, είτα δε δια ράβδου ανοίγει τό στόμα του πεφρονευμένου ζώου, σύρει την γλώσσαν δια σιδηράς λαβίδος ήν πυρακτοί κατόπιν, και αυστηρώς εξετάζει τό κάτω της γλώσσης μέρος και τον ουρανίσκον. Έάν τά όργανα ταύτα είνε υγιή άνευ έρυθρών κηλίδων ή εκδορών, δέον να πιστεύσ η ότι τό ζώον δεν ήτο λυσσών· έν όμως άπ' εναντίας ύπάρχωσι φλύκταιναι, ή έρυθρά ή φλογισμένα εξαθήματα ή μικρά στρογγύλα έλκώματα ύποκίτρινα μέν εις τά άκρα, έρυθρά δε εις τό κέντρον και όμοιάζοντα προς μικρά καρκινώματα, τότε ο κύων άγαμφιδόλως ήτο προσβεβλημένος υπό λύσσης. Ατό ήφείλει τότε ο την δοκιμήν ποιούμενος να καύσ η παραχρήμα τά χειρόκτια και την ράβδον.

Περττόν δε να επιπροσθεώμεν ότι έν δυσαρσέτω τοιαύτη τινι περιπτώσει επιβάλλεται αναγκαίότατα πάντως άμεσος εις επιτήδειον ιατρόν καταφυγή και εάν τό τοιαύτο αποβαίη δυστυχώς άδύνατον, ανάγκη καυτηρίασεως των δήγμάτων από του βαθυτάτου μέχρι του ελαφροτάτου δια σιδηρου άκρωσ πεπυρακτωμένου. Ουσίως άποβαίνει πρό της καυτηρίασεως ταύτης να μεγεθυνθώσιν αι πληγαί δια κοπτερου όργάνου, όπως ή καυτηρίασις χείνη βαθυτέρα. Κατόπιν τούτου ο παθών ήφείλει να συμβουλευθ ή έμπειρον ιατρόν. Το πεπυρακτωμένο σίδηρον δύναται ν' άντικαταστήσ η τό χλωρικόν αντιμόνιον. Β.